

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Hany Veberové v právní věci

žalobce: **Pharmacopea CZ, s. r. o., IČ: 03177084,**
sídlem Rybná 716/24, Staré Město, 110 00 Praha 1,
zastoupeného JUDr. Vladimírem Szabo, advokátem,
sídlem Jeremenkova 1021/70, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Ústřední inspektorát**
sídlem Květná 15, 603 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí Ústředního inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce ze dne 17.1.2019, č.j. SZPI/AU185-29/2018, č. agendy: SŘ-0529/1/2018,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Ústředního inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce ze dne 17.1.2019, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Praze, ze dne 12.10.2018, č.j. SZPI/AU185-26/2018, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

2. Prvostupňovým rozhodnutím rozhodla Inspekce o tom, že žalobce je vinen tím, že porušil uvedené právní povinnosti, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku uvedenou v § 17 odst. 2 písm. c/ zákona č. 110/1997 Sb. a dále skutkovou podstatu přestupku uvedenou v § 11 odst. 1 písm. c/ zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění, za což mu správní orgán uložil v souladu s § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, podle § 17f písm. d/ zákona č. 110/1990 Sb. úhrnnou pokutu ve výši 100.000 Kč. Současně správní orgán stanovil povinnost žalobce k náhradě nákladů řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč a nákladů dodatečné kontroly ve výši 500 Kč.

Žaloba

3. Žalobce nejprve shrnul dosavadní průběh řízení a namítl, že Inspekce trestá postihem osobu, která nenese odpovědnost za obsah webových stránek www.chitomax.cz, neboť není majitelem ani držitelem domény chitomax.cz a ani nevlastní a nepronajímá prostor pro hosting webové prezentace na doméně chitomax.cz, tudíž nemá kontrolu nad obsahem těchto webových stránek. Držitelem a provozovatelem webových stránek www.chitomax.cz t.č. byla společnost PHARMACOPEA LTD, dnes společnost 7 PHARMA LTD, což bylo a je rovněž zřetelně uvedeno přímo na samotných webových stránkách www.chitomax.cz. Správní orgán postupoval v rozporu se zákonem, když žalobci uložil povinnost zajistit odstranění nespecifických zdravotních tvrzení z webových stránek www.chitomax.cz, zajistit odstranění nepovolených funkčních tvrzení z webových stránek, zajistit doplnění webových stránek, zajistit odstranění léčebných tvrzení z těchto webových stránek, zajistit doplnění na webových stránkách www.chitomax.cz povinné informace. Opatření je dle žalobce v rozporu s ust. § 3 odst. 2 písm. b/ zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů. Toto ustanovení nepojednává o možnosti uložit povinnost něco zajistit ve smyslu, v jakém to ukládá uvedené opatření SZPI č. D017-11355/17/D ve znění rozhodnutí č.j. SZPI/AB132-108/2017. Žalobci tak byla uložena povinnost zajistit záležitosti zcela jiné společnosti a vzhledem k tomu, že povinnost nesplnil, což logicky ani splnit nemohl, byla mu za to uložena sankce. Inspekce se tak dle žalobce dopouští porušování základních principů práva, zejména pak čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, navíc je uvedené neurčité jednání, spočívající v povinnosti něco „zajistit“, v rozporu se zásadou legitimního očekávání. Správnímu orgánu se nepodařilo prokázat, že by žalobce byl poskytovatelem obsahu, a není tak prokázáno tvrzení žalovaného o tom, že byt není držitelem domény, je žalobce provozovatelem obsahu, který si nechal vytvořit. Nesporné však je, že držitelem domény je PHARMACOPEA LTD, což podporuje skutečnosti uváděné žalobcem, že poskytovatelem obsahu byla t.č. právě společnost PHARMACOPEA LTD, dnes společnost 7 PHARMA LTD, nikoli žalobce. Tato společnost byla uvedena jako provozovatel webu i na webových stránkách www.chitomax.cz. Je dle žalobce tedy nutno využít zásadu *in dubio pro reo*. Žalovanému se nepodařilo prokázat, že žalobce je poskytovatelem obsahu, tudíž nemůže být sankcionován udělením pokuty.
4. Žalobce dále zdůraznil, že je samostatný právní subjekt, na uvedené společnosti zcela nezávislý, a to i přesto, že statutárním orgánem žalobce je společnost PHARMACOPEA LTD, zastoupená panem P. Š. Žalobce nečiní povinným ani to, že při kontrolním nákupu

byla vystavena faktura stranou žalobce, neboť na základě vydané faktury nemůže být přenášena odpovědnost za obsah webových stránek na žalobce ze společnosti PHARMACOPEA LTD. Tato společnost nese odpovědnost za své jednání samostatně, což nemůžou změnit ani úvahy Inspekce o propojenosti osob zastoupených v osobě pana P. Š. Žalobci není známo, že by se Inspekce obrátila na tuto společnost, v čemž také spatřuje závažné pochybení ze strany správního orgánu.

5. Žalobce vzhledem k tomu, že nenese odpovědnost za obsah webových stránek, není odpovědný ani za přestupky, ze kterých je obviněn. Inspekce navíc neprokázala ani to, že uveřejnění žalobce na webových stránkách www.chitomax.cz bylo zájmem žalobce. Jsou zde tedy závažné pochybnosti o spáchání přestupku žalobcem. Žalobce tedy není subjektem přestupku. Nelze jej proto sankcionovat za přestupek, který nespáchal, a udělit mu pokutu.
6. Žalobce také namítl, že pokuta ve výši 100.000 Kč je nepřiměřená s ohledem na okolnosti daného případu. Odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.7.2008, č.j. 4 As 22/2008-121, a uvedl, že mu není znám výpočet, jakým správní orgán k udělení takové výše pokuty dospěl, ani z jakého důvodu je použit koeficient 0,2 % horní hranice trestní sazby. Udělená pokuta neodpovídá také proto, že vina žalobce nebyla jednoznačně prokázána. Pokuta ve výši 100.000 Kč není pokutou preventivní, jak uvádí správní orgán, nýbrž pokutou pro žalobce destruktivní. Správní orgán se vůbec nezabýval poměry žalobce, jak vyžaduje usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20.4.2010, sp.zn. 1 As 9/2008-133. Zdůraznil, že povinnost uložená žalobci „zajistit“ určité záležitosti třetí osoby není prakticky vynutitelná, tudíž ji nelze ani sankcionovat.

Vyjádření žalovaného a další vyjádření účastníků

7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. S ohledem na námitky, jež byly vzneseny v rámci odvolání, odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, rozhodnutí správního orgánu I. stupně o odvolání proti opatření č.j. SZPI/AB132-108/2017 ze dne 25.10.2017, sdělení o vyřízení námitek proti protokolu č. P067-11355/17 a jeho dodatku č.j. SZPI/AB132-262/2017 ze dne 12.1.2018. Žalovaný se k námitkám již vyjádřil ve sdělení k podnětu k provedení přezkumného řízení ve věci uložení opatření č. D017-11355/17/D, rozhodnutí o odvolání proti opatření č.j. SZPI/AB132-108/2017 ze dne 12.4.2018 a napadeném rozhodnutí o odvolání. Žalovaný setrval na svém názoru, že bylo zjištěno, že ke dni kontroly společnost PHARMACOPEA CZ s.r.o., tedy žalobce, byl žalobce v postavení prodávajícího, který nabízí prostřednictvím webových stránek www.chitomax.cz spotřebitelům potraviny. Na úvodní straně webových stránek je uveden text pod názvem „Kontakt“, kde je jako výrobce uvedena společnost PHARMACOPEA LTD, Great Britain, a jako zastoupení pro ČR je uvedena společnost PHARMACOPEA CZ. Skutečnost, že prodávajícím prostřednictvím této webové stránky je společnost PHARMACOPEA CZ s.r.o., byla prokázána i kontrolním nákupem. Subjektem, který uváděl na daných webových stránkách potraviny na trh, byl žalobce. Zdůraznil, že to byl právě žalobce, který realizoval svou podnikatelskou činnost prostřednictvím webových stránek, a proto je odpovědný za obsah stránek, který sloužil k prezentacím uváděného výrobku na trh (resp. za skutečnost, že jím uváděná potravina byla prezentována nevyhovujícím způsobem). Žalobce se snaží přenést odpovědnost na zahraniční subjekt a tuto snahu hodnotily správní orgány jako účelovou. Skutkový stav byl tedy zjištěn dostatečně a žalovaný nemá pochybnosti o tom, že žalobce je provozovatelem potravinářského podniku, který uváděl na trh potraviny označené

informacemi v rozporu s požadavky potravinového práva, je tedy odpovědný za spáchané přestupky. K námitce nepřiměřené výše pokuty pak žalovaný odkázal na s. 12–14 napadeného rozhodnutí i na úvahy správního orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně není povinen ze zákona přihlížet vždy k majetkovým poměrům, ale činí tak pouze, pokud existuje pro tento postup důvod, tedy je-li zjevné, že pokuta by mohla mít ve vztahu k podnikání obviněného likvidační účinky.

8. Žalobce využil svého práva a k vyjádření žalovaného zaslal soudu repliku. V ní setrval na svých dosavadních názorech, zejména na tom, že Inspekce uložila povinnost žalobci něco „zajistit“ ve vztahu k třetí osobě.

Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že dne 28.7.2017 byla ze strany Inspekce zahájena kontrola společnosti PHARMACOPEA CZ s.r.o. formou kontrolního nákupu podle § 4 odst. 4 zákona č. 146/2002 Sb., o SZPI, a podle § 8 písm. b/ zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Předmětem kontroly byla prezentace výrobku s názvem Chitomax, uváděného na trh prostřednictvím komunikačních prostředků na dálku přes webové stránky www.chitomax.cz.
10. Dne 21.8.2017 byl žalobci doručen doklad o provedených kontrolních úkonech č. G017-11355/17 s tím, že kontrola byla provedena na dálku a doklad o provedených kontrolních úkonech byl zaslán kontrolované osobě prostřednictvím datové schránky. Na základě provedené kontroly bylo dne 21.8.2017 vydáno Opatření č. D017-11355/17/D, které ukládá žalobci dle ust. § 5 odst. 1 písm. c/ zákona č. 146/2002 Sb., o SZPI, odstranit nedostatky zjištěné v rámci výše uvedené kontroly.
11. Proti tomuto opatření podal žalobce odvolání, ve kterém uvedl, že není majitelem ani držitelem domény chitomax.cz a ani nevlastní a nepronajímá prostor pro hosting webové prezentace na doméně chitomax.cz, tudíž nemá žádnou kontrolu nad obsahem těchto webových stránek.
12. Dne 25.8.2017 rozhodl ředitel Inspektorátu SZPI pod č.j. SZPI/AB132-108/2017 o odvolání tak, že původní předchozí rozhodnutí o opatření změnil tak, že žalobce má povinnost zajistit odstranění nespecifických tvrzení „hubnutí“, „pomáhá hubnout“, „přirozená cesta k hubnutí“ z webových stránek chitomax.cz a zajistit odstranění nepovolených funkčních tvrzení, zajistit doplnění povinných informací na webové stránky a doplnění k zdravotním tvrzením ke složce chitosan v příčinném vztahu k udržení normální hladiny cholesterolu v krvi informací „*příznivého účinku se dosáhne při přívodu 3 g chitosan denně*“, a zajistit odstranění léčebných tvrzení z uvedených webových stránek. Současně bylo uloženo žalobci jako kontrolované osobě, aby zajistil doplnění na webových stránkách uvedených povinných informací.
13. Následně byla dne 11.12.2017 ze strany Inspekce provedena další kontrola, a to k zjištění provedení uložených opatření popsanych v dříve vydaném opatření ve znění rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Kontrolou bylo zjištěno, že uvedená Opatření nebyla žalobcem provedena.
14. Dne 12.12.2017 byl žalobci doručen protokol č. P067-11355/17, včetně dodatku k tomuto protokolu, proti kterému podal žalobce dne 21.12.2017 námitky, kde zopakoval skutečnosti již dříve uvedené a neustále prováděné kontroly označil za šikanózní, neboť Inspekce se měla obrátit na přímo odpovědnou společnost PHARMACOPEA LTD.

Námítkám nebylo ze strany Inspekce vyhověno. Inspekce ve sdělení o vyřízení námitek uvedla, že je pouze na kontrolované osobě, jakým způsobem zajistí, aby informace o potravinách, které prodává prostřednictvím stránek www.chitomax.cz, byly v souladu s platnou legislativou. Kontrolovaná osoba se nemůže zprostit odpovědnosti za nedostatky uvedené ve webovém prostoru, prostřednictvím kterého nabízí a prodává potraviny, tím, že poukáže na jeho držitele a provozovatele s tím, že pouze on nese odpovědnost za jeho obsah.

15. Žalobce také dne 20.2.2018 podal podnět k provedení přezkumného řízení, který byl postoupen žalovanému k dalšímu vyřízení.
16. Dne 14.9.2018 zahájila Inspekce správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku, neboť žalobce uváděl prostřednictvím internetových stránek www.chitomax.cz nepovolená tvrzení a byly zjištěny další nedostatky, čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. b) a písm. c) zákona č. 110/1997 Sb. Dalším důvodem bylo, že žalobce nesplnil opatření č. D017-11355/17/D ve znění rozhodnutí č.j. SZPI/AB132-108/2017, která mu uložila Inspekce s termínem splnění do 4.9.2017, a tím naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 11 odst. 1 písm. c/ zákona č. 146/2002 Sb., o SZPI.
17. K zahájení řízení se vyjádřil žalobce podáním ze dne 8.10.2018, ve kterém shodně jako v podané žalobě odmítl svou odpovědnost za obsah webových stránek www.chitomax.cz s tím, že žalobce není oprávněn do obsahu webových stránek jakkoli zasahovat, tedy je měnit, doplňovat či z nich něco odstraňovat, jak je ukládáno v uvedeném opatření.
18. Dne 12.10.2018 Inspekce rozhodla o tom, že žalobce je vinen tím, že porušil v tomto rozhodnutí specifikované právní povinnosti, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku uvedenou v ust. § 17 odst. 2 písm. b/ a písm. c/ zákona č. 110/1997 Sb. a dále skutkovou podstatu přestupku uvedenou v § 11 odst. 1 písm. c/ zákona č. 146/2002 Sb., o SZPI, za což mu správní orgán uložil úhrnnou pokutu ve výši 100.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení.
19. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém uvedl námítky v podstatě shodné s námítkami uvedenými v podané žalobě. O tomto odvolání rozhodl Ústřední inspektorát žalovaného tak, že podané odvolání zamítl a rozhodnutí o uložení pokuty potvrdil. Přitom se ztotožnil s názorem Inspekce, že ke dni kontroly byl žalobce v postavení prodávajícího, který nabízí prostřednictvím webových stránek www.chitomax.cz spotřebitelům potraviny k prodeji. Na úvodní straně webových stránek je v dolní části uveden text pod názvem „Kontakt“, kde je jako výrobce uvedena společnost PHARMACOPEA LTD, Great Britain, a jako zastoupení pro ČR je uvedena společnost PHARMACOPEA CZ s.r.o., v závorce „kontaktujte nás“ je uvedeno následující: „PHARMACOPEA CZ s.r.o., zastoupení PHARMACOPEA LTD pro ČR, objednávky: ...“ a jsou zde uvedena telefonní čísla na území ČR. Skutečnost, že prodávajícím prostřednictvím této webové stránky je společnost žalobce, byla prokázána i kontrolním nákupem. Obviněný se nemůže zprostit odpovědnosti za nedostatky uvedené ve webovém prostoru, prostřednictvím kterého sám nabízí a prodává potraviny, tím, že poukáže na držitele a provozovatele webových stránek s tím, že pouze ten nese odpovědnost za jeho obsah. Navíc z volně dostupného registru domén vyplývá, že se IP adresa tohoto serveru nachází na území ČR. Pomocí registru bylo zjištěno, že držitelem domény v rozhodné době byla společnost PHARMACOPEA LTD, jméno P. Š., e-mail: X. Kontaktní osobou

registrátora domény www.chitomax.cz společnosti PHARMACOPEA LTD je pan P. Š., který byl v rozhodné době jednatelem společnosti PHARMACOPEA CZ s.r.o. V rozhodné době jediným společníkem společnosti PHARMACOPEA CZ byla společnost PHARMACOPEA LTD se sídlem v Londýně, která je zastoupena panem P. Š. Oba podnikatelské subjekty jsou propojeny, navíc zastoupeny jedinou osobou, a to panem P. Š. Žalovaný proto souhlasil se závěrem správního orgánu I. stupně o účelovosti tvrzení obviněného o zbavení odpovědnosti za obsah předmětných stránek a nemožnosti zásahu do obsahu webových stránek. Žalobce je subjektem, který uvádí na daných webových stránkách potraviny na trh, je proto odpovědný za to, aby potraviny, které prostřednictvím předmětných stránek uvádí na trh, byly uváděny v souladu s potravinovým právem, včetně povinnosti uvádět informace o potravinách v souladu s potravinovým právem. Skutečnost, že obviněný není držitelem domény, neznamená, že není poskytovatelem obsahu webové stránky. S odkazem na žalobcem citovaný rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22.2.2012, č.j. 23 C 70/2003-599, konstatoval, že poskytovatelem obsahu je konkrétní subjekt, který vytvořil nebo si nechal vytvořit obsah (např. webové stránky) a který má tedy tento obsah, webovou stránku či jiná data umístit na diskovém prostoru k tomu vyhrazeném poskytovatelem volného prostoru. Krajský soud jednoznačně vyslovil, že držitel domény nemusí být totožný s poskytovatelem obsahu. Dále pak žalovaný konstatoval, že skutkový stav byl dostatečně zjištěn, a zdůraznil, že odpovědnost obviněného je konstantně hodnocena jako odpovědnost provozovatele potravinářského podniku, který uvádí potraviny na trh a je povinen dodržovat požadavky potravinového práva. Svou podnikatelskou činnost provádí prostřednictvím webové stránky, přičemž skutečnost, že není držitelem domény nebo poskytovatelem volného prostoru, nemá dopad na jeho odpovědnost za dodržování potravinového práva. Závěrem se pak vyjádřil i k výši uložené pokuty, kterou neshledal nepřiměřenou. Hodnotil také přitěžující a polehčující okolnosti a v neprospěch obviněného hodnotil, že se dopustil několika přestupků, a navíc se přestupků dopustil opakovaně, když stejné jednání bylo zjištěno při kontrole dne 2.10.2015. Žalovaný také zdůraznil, že neshledal žádné podmínky pro upuštění od uložení správního trestu. Vzhledem k tomu, že sankce byla obviněnému uložena za jednoznačně prokázané protiprávní jednání, které bylo správním orgánem I. stupně kvalifikováno v souladu s právními předpisy platnými v době spáchání uvedených přestupků, neshledal důvod vyhovět návrhu obviněného na zrušení napadeného rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

20. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě, při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Městský soud ve věci rozhodl bez nařízeného jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
22. Z podané žaloby je patrné, že žalobce svou obranu postavil na tvrzení, že není subjektem přestupku, neboť není provozovatelem webových stránek, na kterých jsou uváděna nespécifická tvrzení, ze kterých je obviněn a nemohl ovlivnit jejich obsah. Předmětem řízení tedy není posouzení vlastních tvrzení uvedených u doplňku stravy na webových

stránkách, ale posouzení toho, zda mohla být žalobci uložena povinnost, aby zajistil odstranění z webových stránek www.chitomax.cz nespecifických zdravotních tvrzení „hubnutí“, „pomáhá hubnout“ a „přirozená cesta hubnutí“, nepovolených funkčních tvrzení, léčebných tvrzení, a zda mu mohla být uložena povinnost zajistit doplnění povinných informací na těchto webových stránkách. Žalobcovy námitky totiž výslovně směřují k tomu, že nemůže být odpovědný za to, že vydané Opatření, kterým mu byly uloženy tyto povinnosti, nesplnil, neboť mu nemůže být uložena povinnost zajistit záležitost zcela jiné společnosti, kterou nemůže splnit.

23. V projednávané věci správní orgány dospěly k závěru, že žalobce tím, že uváděl prostřednictvím webových stránek u doplňku stravy Chitosan s okamžitým účinkem – CHITOMAX nespecifická zdravotní tvrzení, nepovolená zdravotní tvrzení, léčebná tvrzení spolu s dalšími nedostatky, naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 17 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí (dále též „zák.č. 110/1997 Sb.“).

Podle těchto ustanovení se přestupku dopustí provozovatel potravinářského podniku tím, že

b) v rozporu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie upravujícími požadavky na potraviny uvádí na trh potravinu klamavě označenou nebo opatřenou zavádějícími informacemi anebo ji nabízí klamavým způsobem,

c) jiným jednáním, než je uvedeno v písmeni a), v písmeni b), v odstavci 1 písm. g) nebo z), v odstavci 4 nebo v odstavci 5, nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího požadavky na potraviny nebo mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která je vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv nebo ve Sbírce zákonů.

24. V posuzované věci žalobce nerozporoval, že na stránkách www.chitomax.cz byla u doplňku stravy Chitosan s okamžitým účinkem - CHITOMAX uváděna nepovolená tvrzení a byly zjištěny další v rozhodnutí uvedené nedostatky, čímž došlo k porušení zákazů uvedených v nařízení č. 1169/2011 (EU) a nařízení č. 1924/2006 (ES) a ke spáchání správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. b) a písm. c) zákona o potravinách. Brojil však proti tomu, že se nemohl dopustit správního deliktu podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 46/2002 Sb. o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, neboť není držitelem a provozovatelem těchto webových stránek a proto nenese odpovědnost za jejich obsah.

25. K námitce žalobce, že Opatření SZPI č. D017-11355/17/D ve znění rozhodnutí č.j. SZPI/AB132-108/2017, kterým mu byla uložena povinnost zajistit odstranění nedostatků, je v rozporu s ust. § 3 odst. 2 písm. b/ zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, neboť toto ustanovení nepojednává o možnosti uložit povinnost něco zajistit ve smyslu, v jakém mu to ukládá uvedené opatření. Tuto námitku soud neshledal důvodnou, neboť ustanovení § 3 odst. 2 písm. b/ zákona č. 146/2002 Sb. pouze vymezuje pravomoci inspekce při provádění kontroly a výslovně uvádí, že u kontrolovaných osob opatřeními podle § 5 odst. 1 ukládá povinnosti a stanovuje lhůty k jejich splnění, a to i v průběhu kontroly. V projednávané věci byla žalobci opatření uložena povinnost k zajištění odstranění nedostatků. Uložení této povinnosti bylo dle soudu zcela v souladu s kompetencí danou inspekci tímto

ustanovením, neboť ustanovení neupravuje obsah ukládaných opatření, ale pouze oprávnění inspekce k vydání opatření.

26. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce byl shledán vinným také ze spáchání správního deliktu dle ustanovení § 17 odst. 2 písm. b) a c) zákona o potravinách z titulu provozovatele potravinářského podniku. Pojem provozovatel potravinářského podniku je definován v čl. 3 bodu 3 nařízení č. 178/2002, podle kterého je jím *fyzická nebo právnická osoba odpovědná za plnění požadavků potravinového práva v potravinářském podniku, který řídí. Potravinářským podnikem je dle čl. 3 bodu 2 téhož nařízení veřejný nebo soukromý podnik, ziskový nebo neziskový, který vykonává činnost související s jakoukoli fází výroby, zpracování a distribuce potravin.* Uvádění na trh bod 8 uvedeného ustanovení definuje jako *držení potravin nebo krmiv za účelem prodeje, včetně nabízení k prodeji nebo jakékoli jiné formy převodu, zdarma nebo za úplatu, jakož i prodej, distribuce a další formy převodu jako takové.*
27. Městský soud i s ohledem na citované definice dospěl k závěru, že žalobce v posuzované věci naplňuje znaky provozovatele potravinářského podniku uvádějícího na trh doplňků stravy opatřený zavádějícími informacemi, neboť to byl právě žalobce, který vykonával činnost související s distribucí předmětného potravinového doplňku, uváděl jej na trh (prodával jej, nabízel k prodeji či distribuoval) a proto bylo odpovědný za plnění požadavků potravinového práva, jak správně uvedl žalovaný. Ostatně tuto skutečnost nerozporuje ani žalobce.
28. V posuzované věci není sporu ani o tom, že předmětné výrobky byly prodávány distančním způsobem. Údaje, které má podnikatel v případě smluv uzavíraných distančním způsobem sdělit dle § 1824 zákona č. 89/2019 Sb., občanského zákoníku, spotřebiteli, upravuje § 1811 odst. 2 a § 1820 odst. 1 tohoto zákona. V ustanovení § 1811 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku je pak uvedeno, že *směřuje-li jednání stran k uzavření smlouvy a tyto skutečnosti nejsou zřejmé ze souvislostí, sdělí podnikatel spotřebiteli v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy nebo před tím, než spotřebitel učiní závaznou nabídku a) svoji totožnost, popřípadě telefonní číslo nebo adresu pro doručování elektronické pošty nebo jiný kontaktní údaj.*
29. V projednávané věci tedy nemůže být sporu o tom, že žalobce je prodávajícím, který nabízí prostřednictvím internetových stránek spotřebitelům zboží k prodeji. Tato skutečnost vyplývá přímo z fotokopie webových stránek založených ve správním spise, tak jak byly dostupné ke dni 21.7.2017. Žalobce ani tuto skutečnost nerozporuje.
30. V projednávané věci je nesporné i to, že žalobce nebyl držitelem domény a provozovatelem webových stránek www.chitomax.cz, neboť tím byla v době kontroly společnost PHARMACOPEA LTD.
31. Žalobce byl ale v době provedení kontrolního nákupu v postavení provozovatele potravinářského podniku, což ostatně ani sám nerozporuje, tedy prodávajícím, který prostřednictvím webových stránek nabízí spotřebitelům zboží k prodeji.
32. V rámci kontroly byla zjištěna pochybení při označení zboží prodávávaného prostřednictvím internetových stránek, přičemž bylo prokázáno, že toto zboží prodával žalobce a byl to pouze žalobce, který byl uveden jako prodejce a kontaktní osoba na území ČR. Pokud měl zákazník zájem o nabízené zboží, musel se obrátit právě na žalobce jako prodávajícího a koupí domluvit se žalobcem za obchodních podmínek stanovených právě žalobcem.

33. Žalobce však brojí zejména proti tomu, že mu byla uložena pokuta za porušení ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 146/2002 Sb. o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 146/2002 Sb.“), podle kterého se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní opatření podle § 5 odst. 1 písm. c), d), e), f), g), h), i), j) nebo k).
34. Žalobce naplnil skutkovou podstatu tohoto přestupku tím, že nesplnil Opatření SZPI č. D017-11355/17/D ve znění rozhodnutí ze dne 25.8.2017, č.j. SZPI/AB132-108/2017 vydané podle § 5 odst. 1 písm. c), když nezajistil odstranění v Opatření uvedených nedostatků.
35. Žalobce se brání a uvádí, že není subjektem přestupku, neboť není provozovatelem webových stránek, na kterých jsou uváděna nespecifická tvrzení, ze kterých je obviněn a nemohl ovlivnit jejich obsah.
36. Zde je nutno poukázat na specifický vztah mezi držitelem domény a žalobcem, neboť je nutné shodně se žalovaným zdůraznit, že se nejedná o dvě vzájemně zcela nesouvisející společnosti. Naopak je patrné, že žalobce je na webových stránkách www.chitomax.cz uveden jako kontakt i jako zastoupení společnosti PHARMACOPEA LTD pro Českou republiku. Skutečnost, že je to právě žalobce, kdo prostřednictvím této webové stránky prodává zboží, je navíc patrná i ze Záznamu o úkonech předcházejících kontrole, z něhož je patrné, že výrobky objednané na stránkách www.chitomax.cz distribuovala právě společnost žalobce, která také vystavila fakturu na toto zboží.
37. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že správní orgány uvedené skutečnosti řádně zohlednily a své úvahy o odpovědnosti žalobce jako provozovatele potravinářského podniku podrobně odůvodnily, když uvedly zásadní, vzájemně se podporující argumentaci, která ve výsledku svědčí o tom, že společnost žalobce a společnost PHARMACOPEA LTD nejsou dvě na sobě zcela nezávislé společnosti, jak se snaží na svojí obranu uvádět žalobce. Žalobce byl jako provozovatel potravinářského závodu odpovědný za to, aby dodržoval požadavky potravinového práva a tedy byl zodpovědný i za obsah obchodních sdělení uvedených u prodávaného zboží. Pokud byla tato sdělení nepravdivá nebo neúplná, bylo pouze jeho povinností, aby zjednal nápravu a zajistil odstranění těchto údajů, případně jejich doplnění. Zde je nutné poukázat na to, že je velmi častým jevem, kdy je pod konkrétní doménou prodáváno zboží jiného subjektu, který však za dané zboží nese odpovědnost, neboť je to právě on, kdo má z prodeje zboží prospěch.
38. Pokud žalobce nesl odpovědnost za prodávané zboží, bylo pouze jeho povinností zajistit, aby byly splněny povinnosti a požadavky potravinového práva. Od této povinnosti a s tím související odpovědnosti žalobce nelze oddělit povinnost žalobce, aby v případě porušení daných povinností, vzniklý protiprávní stav odstranil, případně se aktivně podílel na jeho odstranění. Žalovaný uvedl značné množství indicií, na základě kterých u něj vznikly pochybnosti o tvrzení žalobce, že nemohl ovlivnit obsah webových stránek www.chitomax.cz. Soud se závěrem žalovaného ztotožňuje, když shodně se žalovaným považuje za zcela zásadní skutečnost, že žalobce byl na těchto webových stránkách uveden jako kontaktní osoba s telefonními čísly na území České republiky, i to, že žalobce jako provozovatel potravinářského podniku byl s držitelem domény společností PHARMACOPEA LTD propojen osobou pana P. Š., který byl v rozhodné době jak kontaktní osobou registrátora domény www.chitomax.cz společnosti PHARMACOPEA LTD, tak i jednatelem žalobce. Navíc jediným společníkem společnosti PHARMACOPEA

CZ byla společnost PHARMACOPEA LTD se sídlem v Londýně, která je zastoupena právě panem P. Š. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce je za obsah sdělení uvedených u jeho výrobků na www.chitomax.cz odpovědný a byl tedy i povinen vykonat povinnosti uložené mu danými opatřeními, tedy zajistit odstranění nepovolených funkčních tvrzení z webových stránek, zajistit doplnění webových stránek, zajistit odstranění léčebných tvrzení z těchto webových stránek i zajistit doplnění povinných informací na webových stránkách www.chitomax.cz.

39. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce povinnost uloženou mu Opatřením inspekce ve stanovené lhůtě nesplnil, a proto soud shodně se žalovaným dospěl k závěru, že se žalobce vytýkaného přestupku dopustil.
40. Žalobce dále namítl nepřiměřenost uložené pokuty s ohledem na okolnosti daného případu.
41. Soud zdůrazňuje, že ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva) správního orgánu, tedy v zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. Pro správné a spravedlivé ukládání sankce je přitom významné dodržování principu zákonnosti trestání a principu individualizace sankce. Zásada zákonnosti trestání spočívá v tom, že se správní orgány musí řídit pravidly pro ukládání sankcí stanovených zákonem. Zásada individualizace sankce pak ukládá, aby druh, kombinace a intenzita sankcí odpovídaly všem okolnostem a zvláštnostem konkrétního případu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2007, č. j. 3 As 32/2007 - 48). Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání při hodnocení zákonnosti rozhodnutí lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo volné uvážení zneužil. Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil na místo správního uvážení soudcovské uvážení a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena. To by mohl soud učinit podle § 78 odst. 2 s. ř. s. jen na návrh žalobce (takový návrh však žalobce v nyní posuzované věci nevznesl), pokud by dospěl k závěru, že pokuta byla správním orgánem uložena ve zjevně nepřiměřené výši (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, čj. 6 A 96/2000-62, č. 225/2004 Sb. NSS).
42. V projednávaném případě dospěl zdejší soud k závěru, že uložená pokuta ve výši 100 000 Kč z hlediska zákonnosti ob stojí. V projednávané věci došlo k souběhu několika přestupků a správní orgán I. stupně proto postupoval zcela správně v souladu s absorpční zásadou upravenou v ustanovení § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, podle které *za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.*
43. Správní orgán I. stupně shledal jako nejzávažnější přestupek, jehož se žalobce dopustil výše specifikovaným jednáním, kterým naplnil skutkovou podstatu přestupku upraveného v ust. § 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., přičemž za tento přestupek, kterým byl žalobce shledán vinným, lze uložit dle ust. § 17f písm. d) zákona č. 110/1997 Sb. pokutu až ve výši 50 000 000 Kč. Soud považuje úvahu žalovaného ohledně hodnocení závažnosti tohoto přestupku ve vztahu k ostatním spáchaným přestupkům za dostatečnou. Stejně tak soud považuje za dostatečnou a provedenou zcela v souladu s ust. § 38 zákona o

odpovědnosti za přestupky, úvahu správních orgánů při posouzení povahy a závažnosti jednotlivých přestupků. Tyto úvahy jsou podrobně rozepsány na stranách 15 a 16 prvostupňového rozhodnutí a na stranách 12 až 14 rozhodnutí napadeného. Na zde uvedené úvahy soud z důvodu hospodárnosti plně odkazuje, neboť v nich správních orgány podrobně popsaly, z jakých důvodů hodnotily jednání žalobce jako středně závažné. Následně pak správní orgány hodnotily přitěžující a polehčující okolnosti, přičemž v neprospěch žalobce bylo hodnoceno, že se dopustil několika přestupků a jeho protiprávní jednání tak nebylo ojedinělé. Stejných přestupků se navíc dopustil opakovaně. K tíži žalobce bylo přičteno i to, že v případě nedostatků zjištěných dne 21.8.2017, nebylo opatření splněno do dne vydání prvostupňového rozhodnutí. Na základě uvedeného pak správní orgán I. stupně stanovil pokutu v rámci zákonného rozpětí a soud dospěl k závěru, že výše uložené pokuty byla dostatečně zdůvodněna též z pohledu řádné individualizace trestu. Úvahy obou správních orgánů v tomto ohledu byly dostatečně podepřené, nevykazují žádný exces ani prvky svévole. Samotná skutečnost, že se trest projeví v majetkové sféře žalobce, přitom ještě neznamená, že by se jednalo o trest nepřiměřený či jakkoli excesivní. Z obou rozhodnutí jsou patrné i úvahy vedoucí správní orgány k uložení pokuty při samé dolní hranici možné sazby stanovené zákonem.

44. Při vypořádání námitky, že pokuta je pro žalobce nikoli preventivní, ale destruktivní, soud vycházel z judikatury řešící likvidační charakter uložené pokuty, k níž Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 2. 2018, č. j. 2 Ads 277/2017 – 33, uvedl, že: „[r]ozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 – 133, publ. pod č. 2092/2010 Sb. NSS, následně z ústavního zákazu likvidačních pokut, které dle judikatury Ústavního soudu představují porušení práva na ochranu vlastnictví dle čl. 11 Listiny základních práv a svobod (srov. náleze ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02) dovodil povinnost správního orgánu „přihlídnout při ukládání pokuty k osobním a majetkovým poměrům delikventa tehdy, pokud je podle osoby delikventa a výše pokuty, kterou lze uložit zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“. Likvidační pokutou je dle rozšířeného senátu taková sankce, která je „nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží“. Ze správního spisu je patrné, že žalobce v průběhu správního řízení námitku likvidačního, resp. destruktivního charakteru pokuty nevzněl a žalovaný proto neměl důvod zkoumat dopad výše pokuty na podnikání žalobce, pokud tento sám žádné skutečnosti ohledně svých majetkových poměrů nedoložil. Ostatně žalobce žádné konkrétní dopady uložené pokuty do jeho majetkové sféry netvrdil ani v podané žalobě.
45. Správní orgány tedy v předmětné věci dostály všem hlediskům při ukládání pokuty, pokuta byla uložena v zákonných mezích správního uvážení, když správní orgán pokutu uložil při samé dolní hranici zákonné sazby, pročež se nejednalo o pokutu nepřiměřeně vysokou.

Závěr a náklady řízení

46. Soud proto na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

47. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. listopadu 2021

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu